

Sygn. akt IV U 141/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 maja 2017 r. w S.

odwołania Z. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 20 stycznia 2017 r. Nr (...)

w sprawie Z. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. F. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 12 grudnia 2016 roku do 11 grudnia 2017 roku.

Sygn. akt IV U 141/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 stycznia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2016r. poz. 887 ze zm.), odmówił Z. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 4 stycznia 2017r. nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony Z. F., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał, że cierpi na liczne schorzenia, tj. wysokie i trudne do uregulowania nadciśnienie tętnicze, niedodmę płuc, liczne zrosty na obu płucach zmniejszające wydolność oddechową z nocnymi dusznościami, powiększenie gruczołu krokowego, bóle prawego barku, kręgosłupa szyjnego i prawego kolana oraz zwapnienia żył w tętnicach szyjnych, które powodują, że nie jest w stanie wykonywać pracy zgodnej z posiadaniem wykształceniem i dotychczasowym doświadczeniem zawodowym. Podkreślono, że ubezpieczony wykonywał pracę fizyczną w warunkach szkodliwych, narażających na działanie amoniaku. Pozostaje pod stałą kontrolą lekarzy specjalistów laryngologa, kardiologa, urologa i pulmonologa (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa oraz argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. F. posiadał prawo do świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 11 grudnia 2016r. W dniu 31 października 2016r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-4 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 13 grudnia 2016r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 13.12.2016r. k.18 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu od powyższego orzeczenia ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 stycznia 2017r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.29 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 4.01.2017r. k.20 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 20 stycznia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 20.01.2017r. k.24 akt rentowych).

Z. F., ur. (...), był zatrudniony w Zakładach (...) w S. w okresie od 1.03.1983r. do 31.12.2000r., a następnie od 1.01.2001r. do 30.06.2004r. w Centrum (...) sp. z o.o. w B. na stanowiskach elektromechanika, mechanika aparatów automatycznych, maszynisty urządzeń energetycznych, zaś od dnia 1.07.2004r. został zatrudniony w (...) sp. z o.o. w S. na stanowisku maszynisty urządzeń energetycznych w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy k. 8-9 akt rentowych; zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 10-11 akt rentowych).

U Z. F. rozpoznano następujące schorzenia: nadciśnienie tętnicze II stopnia, zmiany pozapalne w obu płucach, stan po usunięciu endoskopowym hamartoma oskrzela segmentu trzeciego płuca prawego, przewlekły nieżyt nosa, gruczolak stercza I/II w trakcie leczenia specjalistycznego, torbiel najądrza lewego, żylaki powrózka nasiennego w trakcie obserwacji. Dokumentacja medyczna i wyniki badania pozwoliły na rozpoznanie ciężkiego nadciśnienia tętniczego oraz uzasadnionego podejrzenia miażdżycy naczyń obwodowych w tym naczyń wieńcowych, co do chwili obecnej nie zostało zdiagnozowane. Zaawansowane nadciśnienie tętnicze jest obecnie przeciwwskazaniem do wykonywania pracy fizycznej, a tego rodzaju pracę ubezpieczony wykonywał do czasu otrzymania świadczenia rehabilitacyjnego z przyczyn pulmonologicznych. Z. F. jest osobą częściowo niezdolną do pracy z przyczyn kardiologicznych na okres 1 roku po wyczerpaniu świadczenia rehabilitacyjnego. W latach 2015-2016 ubezpieczony był leczony z powodu nacieku w płucu lewym, który usunięto bronchoskopowo. Badanie histopatologiczne wykazało zmianę łagodną typu hamartoma bez cech choroby rozrostowej. Obecny stan układu oddechowego jest zadawalający i nie ma podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy z przyczyn pulmonologicznych. Badaniem laryngologicznym nie stwierdzono zmian patologicznych, zaś badaniem urologicznym stwierdzono gruczolaka stercza I/II, torbiel najądrza lewego oraz żylaki powrózka nasiennego. Zmiany te są w trakcie leczenia specjalistycznego i nie upośledzają istotnie zdolności do zarobkowania. Przyczyną orzeczonej częściowej niezdolności do pracy są w chwili obecnej schorzenia układu krążenia, a przede wszystkim zaawansowane nadciśnienie tętnicze (opinia biegłych lekarzy pulmonologa, urologa, kardiologa i laryngologa k. 13-14 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Z. F. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach wyszczególnionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny

do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony po okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, tj. po dniu 11 grudnia 2016r., jest osobą niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy pulmonologa, kardiologa, urologa i laryngologa. Powołani w sprawie biegli, wskazali że ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy z przyczyn kardiologicznych na okres 1 roku po wyczerpaniu świadczenia rehabilitacyjnego. Okres ten powinien być wystarczający do optymalizacji leczenia nadciśnienia tętniczego i przeprowadzenia prawidłowej diagnostyki układu krążenia. Biegli nie mieli wątpliwości, że zaawansowane nadciśnienie tętnicze jest obecnie przeciwwskazaniem do wykonywania pracy fizycznej, a tego rodzaju pracę ubezpieczony wykonywał dotychczas. Nie stwierdzono niezdolności do pracy z przyczyn pulmonologicznych, laryngologicznych i urologicznych. Analizując sporządzoną w sprawie opinię Sąd ocenił ją jako spójną, logiczną i należyście uzasadnioną. Opinia została sporządzona po zapoznaniu się przez biegłych lekarzy odpowiednich specjalności z dokumentacją medyczną oraz po przebadaniu ubezpieczonego. Ponadto żadna ze stron postępowania nie zgłaszała do niej żadnych zastrzeżeń, w tym organ rentowy nie kwestionował zawartego w niej stanowiska. Co prawda ubezpieczony podnosił, że nie do końca zgadza się z ustaleniami pulmonologa, niemniej jednak brak stwierdzenia niezdolności do pracy z uwagi na schorzenia płuc nie wpływa na okoliczność, że wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy z przyczyn kardiologicznych.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem stwierdzić, że Z. F. po ustaniu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, tj. po dniu 11 grudnia 2016r., spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 w z art.58 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Za dowodem z opinii biegłych lekarzy Sąd uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy od 12 grudnia 2016r. do 11 grudnia 2017r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.